

Kisállat-simogatóval bővült a Baracsi úti Arborétum és Tanösvény

Az Arborétum, illetve az állatsimogató munkaidőben 08 órától 14 óráig - előzetes bejelentkezés után 14 óra után is - látogatható.

Bejárás jelenleg csak a Baracsi út felől lehetséges.

Előzetes bejelentkezés munkaidőben:

08⁰⁰-14⁰⁰-ig

Horváth Tibor ágazatvezetőnél

Telefon: 70/977-6110

HÁZINYÚL

(Oryctolagus cuniculus domestica)

A házinyúl az európai üregi nyúl háziasított változata. A házinyulat haszonállatként a húsa és a bundája miatt éppúgy tartják, mint házi kedvencként. Házasítása már az ókorban elkezdődött, bár egészen egyértelműen csak a 14. században lehet erre bizonyítékot találni. A tenyésztési céltól függően számos fajtacsoport kialakult, melyek közt azonban igen sok az átmeneti alak, így ma leginkább súlyuk szerint csoportosítják őket. Az utóbbi években nagy divatja van a sport és hobbi célú nyúltenyésztésnek és nemesítésnek.

BARACSI ÚTI ARBORÉTUM

PULYKA

(Meleagris gallopavo gallopavo)

A pulyka a legnagyobb testű baromfifajta, melyet i.e. 1. évezred elején őshazájában, Észak-Amerikában kezdtek háziasítani. Jellegzetes magyarországi fajtái a magyar pulyka, a bronzpulyka és a rézpulyka védettek. A magyar pulyka fekete vagy fehér, a rézpulyka színe a mély rézvöröstől a fakó rozsdavörösig változik, míg a bronzpulyka kakas színe nyakától a háta közepéig világos bronzszínű, melle, törzse és szárnyai bronzárnyalatú feketék. Húsa igen kedvelt, de tojásai is fogyaszthatóak.

BARACSI ÚTI ARBORÉTUM

HÁZIKACSA

(Anas platyrhynchos domestica)

A házikacsa a vízközeli falusi, tanyasi gazdaságok egyik legfontosabb baromfiféléje volt, melyet a tőkés récéből mintegy 5000 évvel ezelőtt háziasítottak. Többnyire fehér színben tenyésztik, de egyes vidékeken vad színezetű példányokat is találunk. Húsa, mája, zsírja, tepertője finom falat, de tojását a paratífusz fertőzés lehetősége miatt csak ritkán fogyasztják. Fosztott tollával párnát töltenek.

BARACSI ÚTI ARBORÉTUM

HÁZI LIBA

(Anser Anser Domestica)

Az egyik legrégebb óta háziasított baromfi, melyet valószínűleg a rómaiak terjesztettek el Európa nagy részén, így a Kárpát-medencében is. Feje és a lába a kacsához hasonló, csőre azonban kevésbé lapos, lábujjait úszóhártya köti össze. Tollazata egyszerű, dús, tömött, a hason és a mellen a fedőtollak alatt nőnek a sűrű pihetollak. A magyar parlagi lúd elég nagy testű, fehér vagy szürke tollú madár. A szürke változat egyre ritkább, mert a fehér toll az értékesebb.

BARACSI ÚTI ARBORÉTUM

GYÖNGYTYÚK

(Numida meleagris domestica)

A gyöngytyúk fehér, apró pöttyökkel díszített kékesszürke tollazatú, szép küllemű baromfi. A vad alapfaj Afrikából származik, és alig különbözik a háziasított formájától. Házasítása az i.sz. előtti időkre, a Földközi tenger partvidékére tehető. Magyarországon a gyöngytyúk a 13. században már jelen volt, elsősorban a kolostorok és a főúri vadaskertek tartották díszmadárként. Húsa finom, nagyon hasonlít a vadmadarak húására. Tojása kisméretű, feltűnő tulajdonsága rendkívül vastag héja, ezért hosszú ideig eltartható.

BARACSI ÚTI ARBORÉTUM

HÁZITYÚK

(Gallus gallus domesticus)

A házityúk a legismertebb baromfiféle, a vidéki udvarok leggyakoribb lakója. Házasítása az i.e. 3. évezredre tehető, őse feltehetően az Indiában élő bankivatyúk. A házityúk igen változatos szín és formavilága miatt azonban valószínű, hogy nem csupán egy őstől származik. A tyúkhús és tojás az egyik legfontosabb élelmiszeri és élelmiszeripari alapanyag, számos jellegzetes hazai ételféleség készül belőle.

BARACSI ÚTI ARBORÉTUM